EMPERYALİZME, FAŞİZME, TEKELCİLİĞE VE ŞOVENİZME KARŞI
TEK CEPHE
sayı: 12
1 mark
KONGRE ÖZEL SAYISI

legalizme, teslimiyetçiliğe, tasfiyeciliğe HAYIR!

22 Kasım 1981 Pazar günü Paris'te toplanan Demokrasi İçin Birlik Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu, gerek Türkiye'deki genel politik gelişmeleri, gerekse örgütümüz içerisinde son zamanlarda dışarıdan müdahalelerle meydana gelen sorunları görüşmüş, şu hususların kamuoyuna açıklanmasına karar vermiştir.

I. Türkiye halkları ve özel olarak da Türkiye işçi sınıfı ve emekçi katleler, 12 Eylül 1980 darbesiyle yönetime el koyan faşist askeri diktanın yıkılması mücadelesi içindedir.

Şurası bir gerçektir ki, emekçi katlelerin canı ve kanı bahasına bağımsızlığın kazanılmış ve cumhuriyet rejiminin yaratılmış olmasına rağmen, Türkiye hiçbir zaman gerçek bir demokratik düzene sahip olamamış, tüm "batılılaşma" iddialarına rağmen, egemen sınıflar evrensel insan haklarına hiçbir zaman saygı göstermemişlerdir. İnsan haklarının ayaklar altına alınması, bugün olduğu gibi, zaman zaman sınıfsal ve ulusal baskıyı en üst düzeye ulaştıran açık faşizm uygulaması biçimine dönüşmüştür.

Bu objektif gerçekliğin yanısıra, demokrasi mücadelesinde öncülük misyonu taşıması gereken komünist hareketimizin, işçi sınıfını ve emekçi kitleleri gerek siyasal planda, gerekse anti-faşist mücadele planında belirleyici ve sonuç alıcı bir güç halinde örgütlemek görevini yerine getiremediği de, bugün herkesin kabul etmek zorunda olduğu bir olgudur.

İşçi sınıfının siyasal örgütlenme sürecindeki hareketlerden biri olan Türkiye İşçi Partisi de kuruluşundan bu yana geçen süre içerisinde kendi ideolojik, politik ve örgütsel bütünlük ve tutarlılığını sağlayamamıştır. Legalizm hastalığını bir türlü aşamayan parti, merkez yönetimindeki çoğunluk kesiminin tasfiyeci uygulamaları nedeniyle daha faşizmin tırmanış günlerinde örgütsel zaafa sürüklenmiştir.

Esasen, legalizm, teslimiyetçilik ve tasfiyecilik, Türkiye komünist hareketinin en önemli zaaf noktaları olmuştur. Bu zaaflardır ki, emperyalizmin ve burjuvazinin işçi sınıfına yönelik saldırılarının daha yıkıcı sonuçlar vermesine olanak hazırlamıştır.

II. Demokrasi İçin Birlik örgütü, komünist hareketimizin bir uzantısı olarak, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde dağınık birimler halinde ortaya çıkmıştı.

15 Haziran 1980'de Türkiye İşçi Partisi yönetiminin de müdahalesiyle merkezileşen Demokrasi İçin Birlik, 14 Şubat 1981'de yapılan 1. Avrupa Genel Kurulu'nda, TEK CEPHE anlayışına uygun, örgütsel bağımsızlığa sahip demokratik bir örgüt olmuştur.

Ne yazık ki, Türkiye komünist hareketinin yukarıda vurgulanan genel zaafları, 12 Eylül sonrasında yurt dışına çıkan TİP yöneticileri tarafından bilfiil bu örgüte de musallat edilmiştir.

Örgüt statüsünde demokrasi cephesinin en geniş çevrelerin katılımıyla oluşturulması için mücadele öngörüldüğü halde, TİP yöneticileri, üyelerin disiplin anlayışından yararlanarak etkileyebildikleri bazı DİB birimlerini kendi parti içi tasfiyeci uygulamalarına alet etmek suretiyle, partinin en yüksek kademesindeki muhaliflerini dahi anti-faşist hareketten dışlamağa kalkışmışlardır.

TİP yöneticileri, ayrıca, "bilimsel sosyalist platformdaki partilerin tekleşmesi" adına, devrimci mücadele faktöründen ziyade, özünde Türkiye burjuvazisine ve onun ideolojisi olan kemalizm'e teslimiyeti esas alan bir siyasal görüşe ödün verme ve böylece partiyi ideolojik, politik ve örgütsel planlarda eritme sürecine girmişlerdir. Bu konuda, TİP yönetimindeki tüm kanatlar aynı oranda sorumludur.

Bu gelişim, DİB'in çeşitli ülke örgütlerinde farklı görüş ve tavırların benimsenmesine ve giderek merkezi otoritenin zayıflamasına yolaçmıştır.

III. Yukarıda belirlenen tesbitlerin ışığında, DİB Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu,

a. DİB merkezi yapısının lağvedilmesine,

b. Ülke örgütlerinin, bulundukları ülkelerin özel koşullarını da göz önünde tutarak, doğru gördükleri görüşler doğrultusunda anti-faşist ve siyasal mücadele görevlerini bağımsız olarak yürütmelerine,

c. Ancak bu bağımsız yapılarıyla, bulundukları ülkelerde Türkiyeli demokrasi güçlerinin en geniş birlikteliğinin oluşturulması için aktif ve özverili çabalarını sürdürmelerine karar vermiştir.

IV. DİB Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu, ayrıca, örgütlerinin bugüne kadar edindikleri deneylerin ve genel doğruların ışığında tesbit ettiği şu gerçekleri ve vurgulamayı görev sayar:

1. 12 Eylül öncesinde unsurları yeterince belirlenemeden ortaya atılan işçi sınıfının sıyasal hareketinin (komünist hareketin) birliği sorununa 12 Eylül Darbesi sonrası koşullarında yeni bir açıklık getirmek gerekmektedir.

Bugün Türkiye işçi sınıfının siyasal hareketi ne tek başına bir örgüt tarafından, ne de "bilimsel sosyalist platform"-da yalnızca kendilerini gören üç parti tarafından temsil edilmektedir. Bugün ne nitel olarak, ne de nicel olarak hiçbir partinin veya partiler grubunun böyle bir iddiaya hak kazandıracak özelliklere sahip olmadıkları, bir yıllık faşist baskı uygulamasının sonuçlarıyla belli olmuştur. Şu halde, Türkiye işçi sınıfı siyasal hareketinin birliği, sadece üç partiyle sınırlı olmadığı gibi, onların başı çekmesi koşuluna da bağlı değildir.

Devrimci hareketimiz için geçerli tek KOMÜNİST PLATFORM vardır:

- İşçi sınıfının öncülüğünün tartışma götürmezliği,
- Örgütsel çalışmada demokratik merkeziyetçilik anlayışı,
- Proletarya enternasyonalizmi ve demokrasi güçlerinin uluslararası dayanışmasına saygı,
- Tek devrim sürecinde demokratik aşamanın stratejik öneminin kabulü,
- Birlik sürecinde eşitlik, karşılıklı güven ve saygı,
- Kürt halkının kendi yazgısını kendi belirleme hakkı çerçevesinde uygun göreceği örgütlenme ve mücadele biçimlerine saygı ve dayanışma.

Bu platformda yeralmak, kimsenin, hiçbir örgütün önceliğinde, ayrıcalığında ve tekelinde değildir. Birlik olayını üç parti ile sınırlı görmekte direnmek, özünde birlik sürecini baltalayıcı bir tutumdur.

Yukarıda belirlenen ilkeleri benimsemiş her örgüt ve grubun bu platformda yeralmağa hakkı vardır.

2. Günümüz koşullarında cephe sorunu her zamankinden daha büyük bir önem taşımaktadır. Dünya pratiğinde de görüldüğü gibi, birleşik cepheler, gerçek bir demokrasinin kurulabilmesi için tekel dışı tüm toplumsal sınıf ve katmanları, bağımsızlık, özgürlük ve barıştan yana tüm çevreleri içeren yapılar olmak zorundadır. Bunun şu veya bu biçimde istisnası olamaz.

Geçen bir yıllık anti - faşist, demokratik mücadele pratiğinde, tüm demokrasi güçleri, cuntanın baskıcı niteliğini ve insan haklarının çiğnenmesini teşhir etmek, "demokrasiye dönüş" aldatmacası karşısında dünya kamuoyunu uyarmak, düşünme, ifade, siyasal, sendikal ve demokratik örgütlenme ve seçim özgürlüğünün, insanca yaşama hakkının eksiksiz sağlandığı, faşist örgütler hariç tüm siyasal partilerin özgürce kurulabildiği, Kürt halkı üzerindeki ulusal baskının kaldırıldığı bir demokrasi hedefi göstermek ve bu hedef uğrunda Türkiye halklarının verdiği mücadeleye dayanışma sağlamak konusunda ayrı ayrı, değişen etkinliklerde mücadele yürütegelmişlerdir.

Günümüzün yakıcı sorunu, bugüne kadar ayrı planlarda birbirinden bağımsız olarak demokrasi mücadelesi yürüten tüm güçlerin, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist Tek Cephe'de birliğinin sağlanmasıdır.

Bu konuda dikkat edilmesi gereken en önemli nokta, anti-faşist birlik sorunu ile siyasal birlik sorununun birbirine karıştırılmaması, demokratik örgütlerin eylem ve giderek cephe birliği sorununun herhangi bir siyasal parti tarafından siyasal birlik planında pazarlık unsuru olarak kullanılmamasıdır.

Anti - faşist birliğin oluşturulmasında, eşitlik, karşılıklı saygı ve iç işlere karışmama ilkelerine bağlılık, dayatma ve zorlama değil, ikna ve gönüllü birlik yöntemlerinin uygulanması esas olmalıdır.

DİB Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu, bu karara katılan örgütlerinin, yukarıda belirlenen ilkeler çerçevesinde siyasal birlik ve anti-faşist birlik mücadelesine en büyük özveriyle katkıda bulunacağını kamuoyuna ilan eder.

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK
OLAĞANÜSTÜ AVRUPA GENEL KURULU
BAŞKANLIK DİVANI



Demokrasi İçin Birlik Olağanüstü Genel Kurulu, örgüt içinde beliren sorunları görüşmek ve çözümyolu aramak üzere 22 Kasım 1981 Pazar günü Paris'te toplanmıştır.

Geçen sayımızda da açıkladığımız gibi, DİB'te olağanüstü genel kurul toplanmasına neden olan sorunların, Türkiye İşçi Partisi merkez yönetimindeki zaafların ve bunların yarattığı anlaşmazlıkların 12 Eylül darbesi'nden sonra yurt dışına da taşınmasından doğduğunu göz önünde tutan DİB Avrupa Komitesi, Olağanüstü Genel Kurul'a, TİP Merkez Yönetim Kurulu'ndaki anlaşmazlığın taraflarından her ikisinin de temsilcilerini çağırmış, toplantıda her iki tarafa da eşit şekilde söz hakkı tanıyacağını ilan etmiş bulunuyordu.

Ancak, TİP Merkez Kliği, toplantıya katılarak sorunları delegeler önünde tartışmaktan kaçmış ve ilan edilen genel kurul tarihinden bir gün önce, Federal Almanya'da korsan bir kongre düzenlemiştir.

Merkez kliğinin bu tutumu üzerine, TİP Merkez Yönetimi'ndeki muhalefetin sözcüleri ve taraftarları da, Paris'teki genel kurul'a katılmayacaklarını bildirmişlerdir.

Böylece, TİP'te patlak veren, daha sonra DİB'e de musallat edilen sorunların, tüm tarafların hazır bulunduğu bir toplantıda görüşülerek çözüm aranması olanağı ortadan kalktığı gibi, DİB'in çeşitli ülke örgütlerinde farklı görüş ve tavırların benimsenmesinin DİB'te merkezi otoritenin herhangi bir eğilim tarafından sürdürülmesini imkansız hale getirdiği görülmüştür. Bunun üzerine, DİB Olağanüstü Genel Kurulu, birinci sayfada yayınlanan Bildiri'de açıklandığı gibi, DİB merkezi yapısının lağvedilmesine karar vermiştir.

DİB Olağanüstü Genel Kurulu, daha önce, 14 Şubat'ta seçilen DİB Avrupa Komitesi'nin çalışma ve hesap raporlarını da görüşerek oybirliğiyle onaylamış ve komiteyi aklamıştır.

DİB Avrupa Komitesi tarafından Genel Kurul'a sunulan çalışma raporunda, örgüt içinde beliren anlaşmazlığın ortaya çıkışı ve gelişimi de ayrıntılı şekilde anlatılmıştır.

Demokrasi İçin Birlik'in 14 Şubat'ta Brüksel'de yapılan 1.Genel Kurulu'nda, örgütün bağımsız bir anti-faşist mücadele örgütü niteliğine kavuşturulduğu ve Avrupa Komitesi'nin de gerek çalışmalarında, gerekse eylem birliklerinde örgütün bu niteliğini özenle göz önünde tuttuğunu belirten raporda, daha sonra şöyle denilmektedir:

DAR CEPHE ANLAYIŞINA KARŞI EN GENİŞ CEPHE İÇİN

Hatırlanacağı üzere, daha 1. Genel Kurulumuz toplanmadan önce, DİB Geçici Avrupa Komitesi, o sırada Türkiye İşçi Partisi yönetimi tarafından belirlenen çerçeve içinde, FİDEF, Gerçekle Dayanışma ve KKDK ile eylem birliğine öncelik veren girişimlerde bulunmuştu. Ancak, örgütümüzün son derece ilkeli davranmasına rağmen, birlikte organize edilen ve 31 Ocak'ta Köln'de yapılan ortak yürüyüşte, FİDEF grubu, önceden belirlenen esaslara aykırı olarak "TKP'ye özgürlük", "TKP yaşıyor, yaşıyor" sloganları atmış, yine FİDEF tarafından konuşturulan bir kişiye kürsüden "Konya Konferansı" propogandası yaptırılmıştır.

FİDEF'in bu tutumu üzerine, DİB Federal Almanya Komitesi ile Gerçek ve KKDK, ilkeli bir platform oluşturulmadıkça F İ D E F'le ilkesiz ve nereye varacağı bilinmeyen hiçbir eyleme katılmama kararı almışlardır.

Bu arada, çeşitli ülkelerdeki örgütlerimizin de, bulundukları ülkenin yerel koşullarına göre, farklı eğilimlerdeki örgütler ve gruplarla farklı platformlarda, ama hepsi de TEK CEPHE'nin oluşturulmasına yönelik eylem birliği gerçekleştirdikleri gözlemlenmiştir. Bu eylem birliklerinde FİDEF ve onun siyasetine dahil veya yakın yerel örgütler büyük çoğunlukla dışarıda kalmışlardır.

Tüm bu deneyler, 12 Eylül sonrasının değişen koşullarında, en geniş anti-faşist eylem birliklerinin, özellikle Avrupa planında, belli çerçeveleri aşmakla gerçekleştirilebileceğini göstermiştir.

Bu deneyler, DİB Avrupa Komitesi'ni, TEK CEPHE'nin 8. sayısında "Gün, faşizmin kendi iç hesaplaşmalarından ötürü tutuklanan faşistler hariç, cuntanın tüm tutsaklarıyla dayanışma günüdür" çağrısını yapmaya götürmüştür.

Böyle bir çağrı, kaldı ki, DİB 1. Genel Kurulu'nun kabul ettiği Anti-Faşist Mücadele Kararı ile çelişmediği gibi, TİP'in yapılamayan 2. Kongresi için MYK tarafından hazırlanan karar tasarısındaki şu tesbitle de çakışmaktadır:

"TİP 3. Büyük Kongresi, bugün faşist bir diktatörlüğün oluşmasının toplumun karşı karşıya kaldığı en büyük tehlike olduğuna işaret ederek, faşizme karşı olan bütün güçlerin, tek bir anti-faşist bile dışarıda bırakılmadan anti-faşist direniş hareketine çekilmesinin yaşamsal önemini vurgular. Küçük burjuva devrimciliğinin, 'sol' oportünist, maceracı ve bireysel terörist eğilimleri barındıran ve kendi içinde farklılıklar yaşayan, kitleler içinde özellikle küçük burjuva kesimleri arasında yaygınlık kazanan yapısına dikkati çeker. Bu kesimlerin taşıdıkları bazı olumsuz özellikleri ve diğer kesimlere tanınan öncelikleri de dikkate alarak cephe ve eylem birliğine alınmasının önemini vurgular..." (Çarkbaşak, 4 - 77)

12 Eylül sonrasında, yani faşist diktatörlüğün bir tehlike olmaktan çıkıp Türkiye halklarını ezen bir gerçek olduğu bu dönemde, bu tesbit daha da büyük önem taşıyor. Taşıdığını da, FİDEF'in başını çektiği kitle eylemleri, gerek Köln'de, gerek Dortmund'da bir kaç bin kişilik katılım düzeyinde kalırken, o n u n dışındaki sol siyasetlerin önce Frankfurt'ta, daha sonra Duisburg'ta 20-25 bin kişilik kitle gösterilerini örgütleyebilmeleri somut olarak ortaya koymaktadır.

FİDEF eylem birliği konusuna, gerçekten ilkeli ve eşit koşullarda bir eylem birliği anlayışı içinde değil, birliğe yaklaşan örgütleri kendi içinde eritme hesabı içinde eğilegelmiştir. 1974 yılında TDF'in başına gelen anılardadır.

Bugün de hesap değişmemiştir. Ağustos 1981'de toplanan TKP MK Plenumu'na sunduğu raporda İ.Bilen aynen şöyle demektedir: *"Yurt dışındaki işçilerimizin yığın örgütleri, bunların çalışmalarına yardımcı olma işi de özellikle üç parti arasında çözülmesi gereken bir sorun olarak gündemde duruyor. DİB-FAK, Gerçek ADK ve FİDEF arasındaki eylem birliğinden de öte tam bir birlik yolunda atılacak adımları komünistler destekleyeceklerdir."*

TİP YÖNETİMİNİN TESLİMİYETÇİLİĞİ

TEK CEPHE'nin son sayısında vurguladığımız gibi, yurt dışındaki işçilerin yığın örgütlerini sadece bu üç örgütten ibaret sayan ve anti-faşist birliği diğer iki örgütün "tam birlik" adına FİDEF'in erimesi olarak gören bu anlayış, DİB'in iç işlerine dışarıdan müdahale eden TİP merkez kliğine de egemen olmuştur.

TİP merkez kliği, bu teslimiyetçi tutumunu teorik açılımlarda da göstermiştir.

DİB merkez yayın organı TEK CEPHE, Türkiye'deki rejimin niteliği konusunda, TİP Merkez Komitesi organı Çarkbaşak'taki analizlere sadık kalmağa özen göstermiştir. Özellikle, TKP'nin cuntaya karşı hoşgörülü tutumu, yayınlarında Cunta Şefi Evren ile SSCB Devlet Başkanı Brejnev'in resimlerini eşit şekilde Türk-Sovyet dostluğu sembolü olarak yayınlaması, Avrupa Konseyi komisyonlarında Cunta rejiminin üyelikten çıkarılmasına karşı olduğunu belirlemesi üzerine, Çarkbaşak'ın bu konudaki eleştirilerine TEK CEPHE'de geniş yer verilmiştir.

Bunu yaparken, TEK CEPHE'de, TİP merkez yönetimindeki bölünmeye ilişkin taraf tutulmamasına dikkat edilmiş, özellikle TİP'in ilk genel kurulunda seçilen yürütme kurulu üyeleri ve bazı ilçe örgütü yöneticileri hakkında TCK 141-142'den soruşturma açılması, teslim olmayan TİP yöneticilerin "vatandaşlıktan çıkartma" tehdidiyle "teslim ol!" çağrısı yapılması üzerine TEK CEPHE onlara da eşit şekilde dayanışma göstermiştir. 6. sayıda yapılan bu yayın karşısında TİP merkez kliği mensuplarının TEK CEPHE Gazetesi'ni çıkartan arkadaşları baskı altına almak istemesi üzerine, Avrupa Komitesi bu konuda ödün vermeme kararlılığını göstermiş, nitekim TEK CEPHE'nin 8. sayısında da şu mesaj verilmiştir:

"Anti-faşist mücadelenin ağırlık kazandığı, tüm demokrasi güçlerinin faşist diktaya karşı seferber edilmesi ve birlikte mücadeleye sokulmasının yaşamsal önem taşıdığı bir ortamda örgütlerin iç birliğinin korunması gerekir. Bu zorunluluk ortada iken, darbeden sonra yapılması gereken ilk iş, örgüt içinde belirmiş ve en yüksek organ olan kongrede çözüme bağlanması darbe yüzünden mümkün olamamış görüş farklarından ötürü bir kısım kadroların dışlanması değildir. Hele bu kadrolardan bir kısmı, son ana kadar örgütün üst yönetiminde bulunduklarından ötürü faşizmin zındanlarında zulüm görürken bu yoldaşlardan bir kısmının örgütün etkin bulunduğu anti-faşist mücadele alanlarından dahi dışlanmaya çalışılması 'birlik' anlayışıyla bağdaşmaz."

DİB YÖNETİMİNE MERKEZ KLİĞİNDEN SALDIRILAR

Avrupa Komitesi'nin bu tutumu da, TİP merkez kliği tarafından parti yıkıcılığıyla suçlanmış ve üyelerimizin bir kısmı yönetim aleyhine kışkırtılmıştır.

Teorik açılımlarımızda, TİP'in bağlayıcı belgelerine sadık kalmağa dikkat ettiğimizi belirtmiştik. TEK CEPHE'nin yayınlarında gözettiğimiz bu sadakat, bizzat TİP'in yurt dışındaki yöneticilerinin, DİB yöneticilerine politik planda da amansız bir saldırı açmalarına ve giderek "işçi sınıfının siyasal hareketini bölücü olmak"la suçlamalarına kadar varmıştır. Bu konuda yıldırımları çeken yazı, "Belirleyici olan devrim süreci anlayışıdır!" yazısıdır... Dikkat edileceği gibi, bu yazı da, TİP'in temel belgelerinden kaynaklanmakta, siyasal birlik sürecinde TKP'nin "cuntaya hosgörüsü"nde ifadesini bulan teslimiyetçi ve kuyrukçu politikasına karşı devrim sürecinin tekliğini ve bu süreç içerisinde sosyalist devrime geçişte "geçici" bir evre olan işçi sınıfının önderliğinde işçi-köylü ittifakı temeli üzerinde yükselecek bir DEVRİMCİ DEMOKRATİK İKTİDAR'ın kurulması amacını ödünsüz savunmaktadır.

Parti merkezinin yönlendirmesi olmamasına rağmen, DİB örgütlerinin 12 Eylül faşist darbesinden sonra devrimci inisyatif kullanarak "TİP'in yaşadığını ve savaştığını" uluslararası platformlarda ilan etmeleri, TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın DİB yönetimi tarafından Avrupa Parlamentosu'na kadar getirilerek konuşturulması, Parti'nin kuruluş yıldönümünün yine son derece büyük olanaksızlıklar içinde, fakat gerek Türkiyeli, gerekse Avrupalı geniş bir politik ve demokratik yelpazenin katılımıyla görkemli şekilde kutlanması, TEK CEPHE Gazetesi'nin aksamaksızın yayınlanarak faşist cuntanın gerçek çehresini teşhir etmesi ve ayırım gözetmeksizin tüm demokrasi güçlerini anti-faşist mücadelede birliğe çağırması, FİDEF'in tüm bozgunculuğuna rağmen, DİB'in diğer demokratik örgütlerle ilkeli eylem birlikleri oluşturması, DİB yönetiminin Avrupa'daki yerel işçi sınıfı partileriyle TİP arasında "kardeş parti" düzeyinde ilişkiler kurması, tüm bunlar, Demokrasi İçin Birlik'i güçlü bir örgüt kıldığı gibi, TİP'i de işçi sınıfı siyasal hareketinde birdenbire saygı duyulur bir güç haline getirmiştir.

Ancak bu gelişimden, cuntaya "faşist"lik konduramayan, diğer işçi sınıfı örgütlerini yeraltı koşullarında kendi içinde eriterek uluslararası komünist harekette kendi tekelci durumunu korumayı hesaplayan TKP rahatsız olmuştur. 12 Eylül darbesi'nden itibaren TİP'le tüm ilişkileri kesip onun kendi kendine eriyip yokolmasını bekleyenler, 14 Şubat Gecesi'nden sonra bütün güçleriyle seferber olup bu defa "d o s t l u k taarruzu"na geçmişlerdir.

İdeolojik düzeyleri, dövüşkenlikleri ve görüş ufukları, ağır baskı koşullarında işçi sınıfı siyasal hareketinin başını çekmeye yada diğer sınıf partilerini devrimci bir çizgide birleştirmeye yetmeyecek olan T İ P merkez kliği, bu barış taarruzu karşısın-

KONGREDEN KAÇTI

da kolaylıkla teslim olarak, "işçi sınıfının siyasal birliğinin bir an önce, ne bahasına olursa olsun sağlanması"nı kendi tarihsel "şahsiyetleri" hesabına ertelenemez "misyon" olarak görmüşler ve ardarda ödünler vermeğe başlamışlardır.

Bu ödünlerden birincisi devrim anlayışı konusunda TKP'nin konumlarına yaklaşılması, ikincisi ise bunun doğal uzantısı olarak, Türkiye'de egemen olan rejimin niteliği konusunda TİP'in ve DİB'in temel belgelerinde belirlenen analizlerin, "TKP'yi rahatsız etmemek ve birlik sürecinin gelişimine engel olmamak" adına yavaş yavaş hasıraltı edilmesidir.

Parti'nin devrim anlayışı konusunda TİP merkez kliğinin nasıl ödün vermeğe başladığını şu iki belge açıkça ortaya koymaktadır:

"Geçmişte neredeyse birinci sıraya çıkan ayrılıklar bugün ya ikinci plana geçiyor, yada büsbütün ortadan kalkıyor. Bunun en iyi örneklerinden biri, TİP'in geçirdiği evrimdir. Şimdi bu parti, temel stratejik çizgisini gözden geçiriyor ve -devrimin aşamaları, cephe ve bağlaşıklar, değişik savaş ve örgüt biçimlerinin tanınması gibi- bir dizi sorunda eski konumlarından ayrılıyor." (TKP MK Plenumu Broşürü, Mayıs 198o, s.36)

Bir yıl sonra bu konuda TKP'nin memnuniyeti daha da büyüktür, ama bir endişesi kalmıştır:

"12 Eylül devirmesinden sonra TKP ile TİP ve TSİP arasında ilişkiler gereken ölçülerde gelişmese de, ileriye doğru adımlar atılıyor. TKP bu partilerle her düzeyde görüşmelerin, sorunları tartışmanın yararına inanıyor. Özellikle üst düzeydeki görüşmeler, karşılıklı yapılan yanlışların zamanında düzeltilmesine, önlemlerin alınmasına olanaklar sağlar. Kalıcı bir eylem birliğinin ortamı elbirliği ile oluşturulur. Geçmişte devrim aşamaları sorunu üstüne özellikle TİP ile partimiz arasında varolan görüş ayrılıkları bugünkü rejimin niteliği ve izlenecek politika üstüne yeni görüş ayrılıklarının ortaya çıktığı görülüyor..." (TKP MK Genel Sekreteri I. Bilen'in MK Plenumu'nda okuduğu Politik Büro Raporu, Ağustos 1981, s.40)

Ama bu görüş ayrılığı da, özellikle TİP merkez kliğinin verdiği ödünlerle hızla giderilme yolundadır.

DİB YÖNETİMİNE TKP'DEN SALDIRILAR

Nitekim TKP Merkez Komitesi organı ATILIM'ın 1 Temmuz 1981 tarihli 7(91). sayısında "'Tartışma' ve Tartışma" başlıklı yazıda, rejimin niteliği konusunda partinin ve DİB'in analizine sadık kalan TEK CEPHE Gazetesi'ne çatılarak, Behice Boran'ın bu konudaki "anlayışlı" tutumu şöyle övülüyor:

"Brüksel'de yayınlanan 'Tek Cephe' adlı (...) gazetenin aylardan beri TKP'ye karşı açtığı kampanya, en son olarak da TİP'e karşı takındığı yeni eleştirici tutum anımsanırsa, 'cunta faşist mi değil mi' tartışmasında bu gazetenin pusulayı şaşırmış olduğu görülebilir. Derin bir sorumluluk anlayışı ile TİP'in bağlarını koparttığı bu yayın organı, şimdi özellikle rejimin karakteri üstüne aşırı 'sol' konumlardan konuşuyor (...) 'Rejim faşist mi değil mi' tartışması, sağlam marksist - leninist konumları olmayanları şaşırtmakla birlikte, ilerici güçler arasında sağduyulu yaklaşımlar güç kazanıyor. TİP Genel Başkanı Behice Boran, cuntanın 'faşist olup olmadığı tartışmasını ön plana çıkarıp, başarılması gereken görevleri gözardı etme' tutumuna karşı çıktı. Somut konularda eylem birliğini savundu."

DİB yöneticilerinin TİP 'ten tasfiye edildikleri günlere rastlayan bu müjdeden sonra, 12 Eylül darbesinin yıldönümünde FİDEF'in girişimiyle Dortmund'da düzenlenen ve DİB Almanya Komitesi adını kullanan TİP yönetiminin de teslimiyetçi bir ortak bildiriyle katıldıkları yürüyüşte Boran tam teslimiyetini belgeleyen bir konuşma yapmıştır. Konuşmayı, yürüyüşe katılanlardan TSİP'in merkez organı Gerçek bile şöyle yansıtmaktan kendini alamamıştır: *"TİP resmi politikasında Türkiye'deki rejimi 'askeri - faşist diktatörlük' diye tanımladığı halde, Boran'ın bu konuşmada cuntayı faşist diye nitelememesi dikkatleri çekti..."* Aynı şekilde, yürüyüşe katılan KKDK'ya yakın Armanc Gazetesi de, Boran'ın konuşmasındaki teslimeyete dikkati çekmiştir.

TİP merkez kliğinin gerek devrim süreci konusunda, gerekse rejimin niteliği konusunda taviz verici tutumuna, TKP dayatmaları önünde kişiliksiz ve teslimiyetçi tavırlarına DİB yönetimi sürekli tanık olmuştur. Parti genel sekreteri, daha Kasım 1980'de Türkiye'de hazırlanıp basılmak üzere Avrupa'ya gönderilen Çarkbaşak'tan TEK CEPHE'ye yapılan bir alıntının başlığından "faşizm" kelimesini sansür etmiştir. Şu noktaya da dikkati çekelim ki, Türkiye'den gelen ve rejimin niteliği konusunda farklı analizler geliştiren Çarkbaşak metinleri, 14 Şubat gecesinden sonra Avrupa'da "siyasal birlik" ilişkilerinin yoğunlaşması üzerine ya hiç gelmez olmuş, yada geldiği halde bu grup tarafından yayınlanması engellenmiştir.

Buna rağmen, Avrupa Komitemiz, Çarkbaşak'ta belirlenen analizleri savunmağa devam etmiş ve Türkiye'den gelebilen son Çarkbaşak'taki "Savaşım faşizme mi, yoksa faşist tehlikeye mi karşı?" başlıklı yazıyı TEK CEPHE'de yayınlamıştır. Bu yayın, "tekleşme" ilişkilerini sürdüren dışarıdaki TİP yöneticilerini son derece rahatsız etmiş ve eleştirilerine neden olmuştur.

Ancak TEK CEPHE'nin 7. sayısında, merkez kliğini rahatsız eden sadece bunlar değildir.

- 1 Mayıs sayfasında 1979 direnişiyle ilgili fotoğrafta, MYK'dan tasfiye edildiği ilan edilen bir arkadaşın Genel Başkan'la birlikte görünmesi,

- Ermeni Terörü sorunu ve Ulusal sorun üzerine DİB yöneticilerinin formüle ettikleri görüşlerin yayınlanması da, sözkonusu üçlünün tepkisine yolaçmıştır.

"DİB'in bağımsız bir örgüt olmakla birlikte, politik olarak TİP'e bağımlı olduğu" gerekçesini ileri sürerek, DİB'in daha önceden "parti görevi verilmiş" üç yöneticisine kör bir parti disiplini uygulanmak ve böylece DİB-AK'ı teslimiyet politikasına tabi kılmak girişimlerinde bulunulmuştur.

Buna direnilmesi üzerine, örgüt içinde fiili durumlar yaratarak, DİB yöneticilerinin örgüt içindeki durumlarını sarsmak, böylece onları istifa etmek zorunda bırakmak, eğer bu da mümkün olmazsa doğrudan "parti yüksek yöneticileri"nin direktifiyle DİB yönetiminden el çektirmek yöntemleri uygulanmaya çalışılmıştır.

Bunun ilk somut uygulaması da, Mart ayı sonunda, parti kurucusu bir sendikacı arkadaşın DİB'e üyeliği konusunda DİB Statüsü uygulanmak gerekirken ve DİB-AK Başkanı ve Genel Sekreteri bu yolda açık görüş belirlemişken, Osman Sakalsız'ın Almanya Komitesi'ne direkt talimat vererek bu üyeliği engellemek istemesi olmuştur. Söz konusu kişi, müdahalelerini giderek Almanya dışındaki örgütlere de yaymağa kalkışmış, hatta örgüt üyelerine, onların güvenliğini ve genel olarak örgütün güvenliğini tehlikeye sokacak keyfi emirler verecek kadar ileri gitmiştir.

DİB-AK'ın bu uygulamalara karşı bizzat TİP Genel Başkanı'na yaptığı şikayetleri, Boran haftalarca süren tartışmalardan sonra, "Osman Sakalsız'a benim güvenim tamdır, sizler de partili olarak onun direktiflerine uymak zorundasınız," diyerek topyekun reddetmiştir.

DİB yöneticilerinin bu dayatmalara direnmesi karşısında ise, Boran-Sargın-Sakalsız Grubu, kendilerini, "Türkiye'de MYK içinde patlak vermiş ve tasfiye edilmiş bulunan hizip hareketini Avrupa örgütüne sokmak"la suçlamağa başlamıştır.

İşte TEK CEPHE'nin olay olan 8. sayısı, bu süreç içerisinde:

1. Parti'nin ideolojik, politik ve giderek örgütsel planda likide edilerek TKP'nin siyasal çizgisine teslim olunması,
2. TİP merkez kliğindeki demokratik merkeziyetçiliği ayaklar altına alan, tasfiyeci anlayışın Demokrasi İçin Birlik örgütüne de bela edilmesi,
3. "Siyasal birlik" hesapları uğruna, anti-faşist cephe anlayışının adamakıllı daraltılarak, partili arkadaşların dahi anti-faşist mücadeleden dışlanmak istenmesi karşısında, bir SAVUNMA belgesi olarak yayınlanmıştır.

SARI MEKTUP VE SONRAKİ GELİŞMELER

Olaylar, 8. sayının yayınlanmasından sonra son derece hızlı bir şekilde ve tüm örgüt normları çiğnenerek gelişmiştir.

Bildiğiniz gibi, TİP Genel Başkanı Boran, yedi sayfalık bir sarı mektupla DİB'in Türkiye İşçi Partisi'nden gelen üyelerini DİB yönetimine karşı kışkırtmış, Avrupa Komitesi'nin merkez yayın organı olan TEK CEPHE'nin dağıtım ve satışının engellenmesi direktifini vermiştir.

Parti başkanı sıfatıyla yazılan bu mektup, DİB-AK'a dahi iletilmeden, Almanya'daki "yüksek parti yetkilisi" tarafından bölge komitelerinde okutularak örgütsel disiplinin ayaklar altına alınması için bir kışkırtma aracı olarak kullanılmıştır.

Federal Almanya örgütünde yaratılan huzursuzluk üzerine, Avrupa Komitesi, 7 Haziran 1981 günü Frankfurt'ta bölge temsilcileri toplantısı düzenlenmiştir. Bu toplantıya da Behice Boran provokatif bir mektup yollayarak, toplantıyı demokratik örgütün iç sorunlarının çözümünün arandığı bir danışma toplantısı olmaktan çıkartmış, TİP yönetiminin DİB yönetimini tasfiye operasyonunun bir muharebe alanı haline getirmiştir. Toplantıya çağrılı olmadığı halde katılan Osman Sakalsız, parti içi muhaliflerin "normal anti-faşist" olmadıklarını, bu bakımdan anti-faşist cephede dahi yeralamayacaklarını söylemiş, daha sonra DİB yönetimini, kişisel suçlamalar ve dedikodularla yıpratmağa çalışmıştır.

Bir danışma toplantısı olmaktan çıkartılarak DİB yönetimini örgütsel normların dışında yıkma komplosu haline dönüştürülen 7 Haziran toplantısından sonra yine Sakalsız'ın dikte ettiği, "Tek Cephe ideolojisi" gibi en basit ideolojik düzeyden yoksun ifadelerin yeraldığı saldırı belgesi yayınlanmış ve bu belgede DİB Olağanüstü Kongresi'nin toplanması da istenmiştir.

Gelişmeler karşısında DİB'in olağanüstü kongresini toplamak esasen DİB-AK'ın gündemine de girmiş bulunuyordu. Ancak, örgütsel normlara, statüye, demokratik merkeziyetçilik ilkelerine saygılı olan kurulumuz, olağanüstü genel kurulun, tüm ülke örgütlerinin olağanüstü kongrelerini yapmaları, örgütsel ve mali sorumluluklarını yerine getirmeleri ve yine statüye göre altı ayda bir toplanması gereken Avrupa Temsilciler Kurulu'nun bir ön değerlendirme yapmasından sonra kongrenin toplanması görüşünü benimsemiştir.

DİB Federal Almanya Örgütü Kongresi, 4 Temmuz 1981 tarihinde Düsseldorf'ta toplanmış, ancak toplantı statü hükümlerine aykırı yürütüldüğü gibi, delegeler seçiminde, yine statüde belirtilen orantılar hiçe sayılmıştır.

Üstelik, Federal Almanya Örgütü, üst kademe payı, yayın paraları gibi örgütsel mali borçlarını da ödememiş, zimmetinde bulunan örgüt makbuzlarının hesabını dahi vermemiştir.

15 Ağustos 1981'de Brüksel'de toplanan Avrupa Temsilciler Kurulu, tüm örgütlerin yukarıda belirtilen örgütsel yükümlülükleri yerine getirerek olağanüstü kongrelerini yapmaları, Federal Almanya Olağanüstü Genel Kurulu'nda seçildiği iddia edilen komitenin de, aynı şekilde örgütsel yükümlülüklerini yerine getirmesi direktifini vermiştir.

Ancak, diğer örgütler bu görevleri yerine getirdikleri halde Federal Almanya Örgütü 7 Kasım tarihine kadar kendisine dört defa mehil verilmiş olmasına rağmen yükümlülüklerini yerine getirmemiştir.

Kurulumuz, örgüt içindeki huzursuzluğun temelinde TİP Merkez Komitesi içindeki anlaşmazlığın Avrupa'ya kaydırılmasının büyük rol oynadığını dikkate alarak gerek TİP merkez kliğinin, gerekse muhalefetin sözcülerine bu kongrede eşit şekilde söz hakkı verileceğini ilan etmiştir.

Ama gördüğünüz gibi, TİP merkez kliği örgütün delege kitlesi önünde sorunları tartışmaktan kaçmış bulunmaktadır.

Bu gelişmeler karşısında, karar Yüce Genel Kurul'unuzundur...

MERKEZ KLİĞİNİN ÇİZGİSİ:

legalizm, tasfiyecilik, ve nihayet teslimiyetçilik!

Demokrasi İçin Birlik Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu'nda DİB-AK Çalışma Raporu'nun okunmasından sonra gerek Avrupa Komitesi sözcüleri, gerekse delegeler, genel olarak Türkiye komünist hareketinin ve antifaşist hareketinin, özel olarak Türkiye İşçi Partisi'nin ve Demokrasi İçin Birlik örgütünün karşı karşıya kaldığı sorunlar üzerine görüşlerini açıklamışlardır.

Açıklamalar, genellikle, şu saptamaları içermektedir:

Türkiye İşçi Partisi'nin kuruluşundan itibaren legalizm ve tasfiyecilik hastalığı örgüt yönetiminde kendisini sürekli göstermiştir.

Bir zamanlar tüm mücadelesi parlamenterizm çerçevesinde sınırlı tutulan Türkiye İşçi Partisi'nin 1970'de yapılan 4. Büyük Kongre'de "marksist-leninist parti" olma sürecine girdiği ileri sürülmüşse de, 1971 yılında Anayasa Mahkemesi partiyi kapattığını ilan ettikten sonra parti, yöneticiler tarafından fiilen de likide edilmiştir. Siyasal mücadele alanında bırakılan boşluktan yararlanan TKP de, temsil ettiği tasfiyeci ve teslimiyetçi anlayışı, sadece işçi sınıfının siyasal hareketine değil, sendikal harekete ve demokratik örgütlere de sokmak olanağını bulmuştur.

1975'te TİP aynı kadro tarafından yeniden kurulurken, aynı legalist anlayışla, Siyasal Partiler Yasası'nın izin vermediği çalışma alanları ve biçimleri fiili olarak da ihmal edilmiştir.

Örneğin, Türkiye işçi sınıfının 1 milyonluk kesiminin bulunduğu Avrupa ülkelerinde partinin örgütlenmesi, Avrupa'daki parti sempatizanlarının ısrarlarına rağmen, faşist darbeye üç ay kalaya kadar parti yöneticileri tarafından engellenmiştir. Üstelik, işçi partisi olmak iddiası taşıdığı halde, TİP'in ne programında, ne Kongre Kararları'nda, ne de hazırlanan "Demokratikleşme İçin Plan"da Türkiyeli göçmen işçilerin sorunlarına hiçbir şekilde eğilinmemiştir.

Buna rağmen, yurt dışında birçok Türkiyeli komünist, Türkiye Komünist Partisi'nin daha vahim sapmaları karşısında, TİP'in en azından Türkiye toprağında kurulmuş ve örgütlenmiş bir parti olduğunu ve TKP'den aşağıdaki farklılıkları taşıdığını görerek, onun örgütlenmesini ve hatalardan arınmasını sağlamak için onu desteklemişlerdir:

- Türkiye burjuvazisinin ideolojisi olan Kemalizm'e teslimiyete karşı olmak,
- Proleter enternasyonalizmiyle yurtseverliği birlikte yükseltmek,
- Devrim mücadelesinin strateji ve taktiklerini, burjuva ideolojisine teslimiyetten kaynaklanan kalıplara göre değil, Türkiye'nin somut gerçeklerinin somut çözümlemesine göre çizmek...

Ancak, Türkiye komünist hareketini tek başına temsil etme iddiası taşıyan Boran ve ekibinin 1979 seçimlerindeki hezimeti, hele bizzat Boran'ın, kendi "tarihi şahsiyet"i önünde hiçe saydığı bir başka kadın aday tarafından Türkiye'nin en büyük işçi kentinde yenilgiye uğratılması, bu ayrım noktalarını da ortadan kaldırmıştır. O tarihe kadar her türlü birlik girişiminin engelleyicisi olan Boran ve Sargın, birdenbire "birlik" şampiyonu kesilmiş ve "siyasal birlik" adına hızla TKP'nin pozisyonlarına rampa etmişlerdir.

Bu rampa edişin ilk somut göstergesi de, yönetimde esasen varolan tasfiyeciliğin, bu kez TKP'ye özgü yöntemlerle uygulamaya geçirilmesi olmuştur.

Nitekim, TİP Merkez Yönetim Kurulu içerisinde beliren görüş ayrılığında Boran-Sargın-Sakalsız kliğine muhalif olanların parti'den tasfiyesi için, 12 Eylül faşist darbesi fırsat sayılmıştır. Parti Kongresinde seçilmiş MYK üyelerinin ancak daha sonra yapılacak bir kongrede görevlerinden düşürülebileceği ortada iken, merkez kliği, hiçbir yetkili kurul kararı olmadan, 12 Eylül ertesinde ilk iş olarak MYK üyeleri de dahil, muhaliflerin partiyle ilişkilerinin dondurulduğunu açıklamış, daha sonra da bu kişilerin, yine hiçbir yetkili kurul kararı olmaksızın, tek tek partiden atıldıkları ilan edilmiştir.

Bu misli görülmemiş tasfiyecilik yapılırken, legalizmin de misli görülmemiş bir örneği yine bu klik tarafından verilmiştir.

Faşist darbeden önce her hangi bir güvenlik önlemi almamış bulunan Genel Sekreter Sargın, partinin tüm üye fişlerini, sempatizanların isimlerini ve Merkez Yönetim Kurulu'ndaki konuşmaları içeren teyp bandlarını sıkıyönetime sorumsuzca teslim etmiştir.

Faşist darbeyi tasfiyeci amaçları için fırsat sayan Boran-Sargın-Sakalsız kliği daha sonra teker teker yine legal pasaportlarıyla legal şekilde Türkiye'den ayrılmışlar, gittikleri Avrupa ülkelerinde Demokrasi İçin Birlik'in anti-faşist mücadele uğruna sağladığı olanakları kendi klik hesapları için kullanarak mülteci statülerini garantiledikten sonra aynı tasfiye işlemine Avrupa ülkelerinde de girişmişlerdir.

Aynı klik, Eylül 1981'de yayınladığı bir "Çarkbaşak"ta, TİP Merkez Komitesi'nin Nisan 1981'de toplandığını ve bu komitenin kabul ettiği rapora dayalı olarak da "Politik Büro"nun bir Eylem Platformu hazırladığını ilan etmiştir. Oysa, değil Nisan'da, Mayıs'ta ve hattâ Haziran'da bile MK'nin toplanmadığını, merkez kiliğinin o sırada, iltica ettikleri ülkelerdeki "parti içi muhalifleri" tasfiye etmekle meşgul olduklarını, henüz o tarihte partinin ülke sorumluluğunu taşıyanlar iyi bilmektedirler. Aslında, bu "Merkez Komitesi" toplantısı da, TKP'nin "Konya Konferansı"nın taklitçiliği olmaktan başka bir şey değildir.

Söz konusu "Eylem Programı"nda, parti belgelerini elleriyle sıkı yönetime verenler, "parti sırrını en zor koşullarda korumak, bilimsel sosyalistlerin devrimci özelliğidir," fetvası vermek pişkinliğini gösterebilmektedirler.

Aynı "Eylem Programı"nda TKP'nin teslimiyetçi çizgisi bir tutumla, "Toplu dilekçe ve mektuplar halinde yaygın olarak örgütlenip resmi mercilere ulaştırılması", yani Cunta yönetiminden lutuf beklenmesi, "devrimci eylem" olarak sunulmaktadır.

İşçi sınıfının ve Kürt halkının en temel demokratik haklarının bizzat "Atatürk" tarafından ayak altına alındığı ortada iken,"Atatürkçülüğün, faşizm tarafından emperyalizm ve tekellerin çıkarlarını kollamakta kullanılmak istenmesine karşı onun ulusal bağımsızlıkçı ve burjuva demokratik özelliklerini savunma eğilimlerinin güçlendirilmesi"nden bahsedilerek TKP'nin Kemalizm kuyrukçuluğuna çanak tutulmaktadır.

TİP Merkez Kliği'nin DİB'in İçişlerine Nasıl Karıştığını Gösteren Belge!

Buradaki durum geçen mektuptan beri bir yumuşuyor bir sertleşiyor. Bana [illegible] durumu hiç belli olmuyor. Geçen sefer gelen arkadaşa Alp tarafından kendisinin gitmesine karşı olduğu söylendi ve gitme dedi. Arkadaş şaşırdı. Bana geldi. Beni DİB görevi ile p. görevi arasında bir ayrım ve karşı karşıya gelme durumu içinde bırakmayın dedi. Bende. Benim partideki konumumu bildiğini gittiği yerinden genel Başkan olduğunu ona göre kendisinin karar vermesini söyledim. [illegible]

DİB Avrupa Olağanüstü Genel Kurulu'nda, TİP Merkez Kliği'nin DİB'in iç işlerine nasıl karıştığını gösteren bir belge de delegelere açıklanmıştır.

Merkez Kliği'nden Osman Sakalsız'ın Nihat Sargın'a yazdığı ve "mutemet" bir kurye aracılığıyla gönderdiği gizli mektup nasılsa(!) ortada dolaşabilmekte ve DİB yöneticilerinin ellerine bile ulaşabilmektedir. Parti üye fişlerini, Merkez Komitesi toplantı bandlarını sıkıyönetime teslim edenlerin güvendikleri kişilerin de ne denli "güvenilir" olduğu böylece ortaya çıkmaktadır.

Söz konusu belgede, DİB'in bir üyesine, ülke sorumlusunu çiğneyerek "görev" verilmesine DİB yöneticilerinin karşı çıkması üzerine, Osman Sakalsız'ın nasıl her zaman olduğu gibi Behice Boran'ın gölgesine sığındığı ve onun pozisyonunu kullanarak DİB üyesini disiplinsizliğe zorladığı anlatılmaktadır.

DİB-AK Sekreteri bu mektupla ilgili olarak 7 Eylül 1981'de yazdığı taahhütlü bir mektupla Boran, Sargın ve Sakalsız'dan açıklama istemiş, ancak bugüne kadar kendilerinden herhangi bir açıklama gelmemiştir.

DİB Genel Kurulu'ndan kaçmalarının bir nedeni de, açıklanacak gerçekler karşısında bir verebilecekleri cevap olmamasıdır... Kitle önünde perişan olma korkusudur.



İŞTE TKP'NİN POZİSYONLARI

TİP Merkez Kliği'nin partiyi her bakımdan likide ederek teslim olmak istediği TKP'nin ideolojik ve politik plandaki teslimiyetçiliğinde hiçbir değişiklik olmadığını, Kemalizm ve CHP'den sonra "esneklik" adına Cunta teslimiyetçiliğine kadar işin vardırıldığını, TKP MK Plenumu'nun Ağustos 1981'de benimsediği rapor açıkça göstermektedir:

- Cunta'ya karşı partimizin zaptadığı, uyguladığı esnek politikanın doğruluğunu olaylar kanıtlıyor. (s.6) Biz, faşist ve maocu "sol" terörizmin yarattığı kaosun durdurulduğu gerçeğini yadsımıyoruz. (s.12)
- TKP, cuntanın faşist MHP'ye yönelik tutumunu, dış politikadaki eğilimini, ordu içindeki yurtsever güçlerin etkisini, ordu içindeki çelişkilerin varlığını dikkate aldı. Rejimin faşist bir diktatörlük diye tanımlanmasına karşı çıktı. (s.13) Eğer faşist MHP erki ele alsaydı, ülkede o zaman faşist bir diktatörlükten sözedilebilirdi. (s.22)
- Elbette komünistler askersel diktatörlüğün gerici niteliğini unutmuyorlar. Ama en gerici güçlerin ve emperyalizmin has partisine karşı komünistler, ordunun yurtsever kesimleriyle birleşmek istiyorlarsa, bu kesimlerin etkisiyle süren Cunta-AP çatışmasına göz yummamalıdır. (s.23)
- "Tek yol devrim" çığlıkları, artık günümüzde "tek yol cuntayı yıkmak" kılığında halkın karşısına çıkmamalıdır. (s.26) Biz "cuntadan istemde bulunulmaz" diye yığınları hor görme tutumuyla birlikte değiliz. (s.30)
- Komünistler Kemalistlere seslenmeli, onları, Kemalizm'in anti-emperyalist özüne bağlı kalarak, en gerici güçlere karşı ulusal demokratik cephede komünistlerle, öteki ilerici güçlerle işbirliği yapmaya çağırmalıdır. (s.45) TKP, anti-emperyalist, demokratik Kürt ulusal hareketinin ulusal demokratik cephede komünistlerle ve öteki ilerici güçlerle bağlaşıklığını olanaklı ve zorunlu görüyor. (s.48)
- Komünist Partisi, "sol" terörist grupların sözde "silahlı eylemleri" karşısında ne küçük burjuvalara özgü bir hayranlık duyuyor, ne de onların uğradıkları acı son karşısında terörizmle savaşta eli titriyor (s.52)
- "sol" radikal grupların şefleri bir araç gibi kullandıkları militanlarını koyup gitmiştir. Şu anda Türkiye'de, doğru politikası olan örgütlü bir güç, bir parti vardır. Bu parti TKP'dir. TKP yaşıyor, savaşıyor. (s.58)

DİB OLAĞANÜSTÜ AVRUPA GENEL KURULU, TOPLANTI BELGELERİNİN KAMUOYUNA DUYURULABİLMESİ İÇİN TEK CEPHE'NİN ÖZEL SAYISININ YAYINLANMASINA KARAR VERMİŞ VE BELÇİKA KOMİTESİ'Nİ GAZETEYİ HAZIRLAMAKLA GÖREVLENDİRMİŞTİR.

DİB-BK
BP 1344 - 1000 BRÜKSEL
TEL: (32-2) 230 34 72

Editeur responsable:
DIB-AGK Baskanlik Divani
9 rue du Chasseur
1000 BRUXELLES